

רק ניתוח דחוף בחו"ל יציל את חיי אשתי - אך משרד

הבריאות מסרב לסייע משיקולי יוקרה, "טוען דוד גולן, הזועק:

הצילו את אשתי!

שהיתה זקוקה לו. את הסכום הנותר החליטו המתירים להעמיד לרשות אלה הזקוקים בדחיפות לטיפול רפואי בחו"ל. גולן החליט לפנות לנאמני הקרן, אלא שאלה, ובראשם ראש-עיריית אשדוד צבי צילקר, הודיעו לו כי כל הכסף הועבר כבר למשרד הבריאות, כדי ליצור קרן עזרה למקרים דומים.

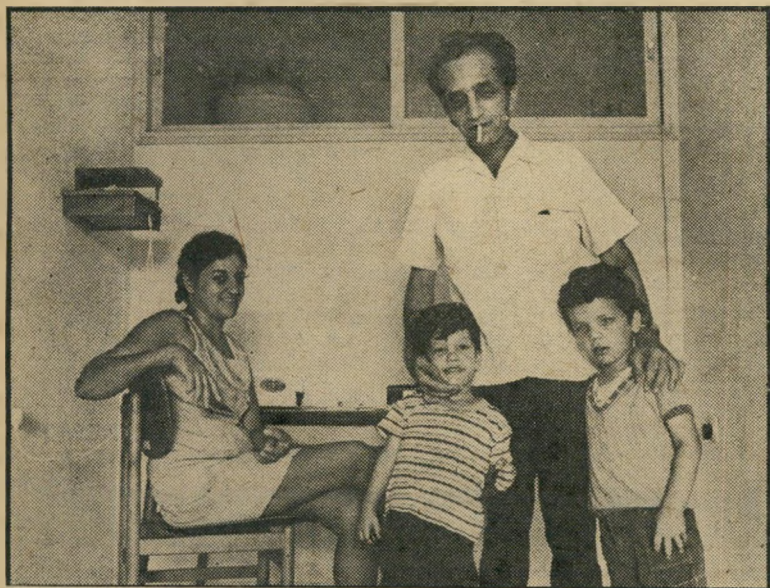
"פניתי למנכ"ל משרד הבריאות, הפרופסור פדה"ל סיפר גולן, "תגובתו הדהימה אותי. הוא אמר לי: אני עקרונית נגד טיולים כאלה! כאן נעצר הכל. ניסיתי לפנות אליו עוד פעם ולהסביר לו כי חיי אשתי תלויים מנגד. הוא הודיע לי במפורש שינסה להכשיל כל מיבצע התרמה שאעשה."

הסביר דובר משרד הבריאות, אייזיק מוריס: "בבית-החולים תל-השומר מורכבים כיום מסוגלים כעת לבצע את הניתוח. אין שום סיבה שיסעו לבצע אותו בחו"ל". אלא שדובר משרד הבריאות אף הכחיש את הטענה כי הכספים שנאספו עבור סימה מאשדוד הועברו למשרד הבריאות. "בסך הכל קיבלנו מהקרן עשרת אלפים ל"י", אמר הדובר.

כאשר נשאל ראש עיריית אשדוד, צבי צילקר, איך הוא מסביר שדובר משרד הבריאות מכחיש את טענתו כי כספי הקרן הועברו למשרד, אמר: "ניתנה כבר הוראה לבנק להעביר את כספי הקרן למשרד הבריאות. כנראה שהם עדיין לא

ימי האושר
דוד וחווה גולן בתקופת האושר שלהם על חוף הים, לפני שחווה חלתה בבי"ח מוחי שפגע בשמיעתה ובדאייתה.

אם הילדים
דוד וחווה גולן עם שני ילדיהם, יובל בן ה-5 ורונו בן ה-3, בדירתם החולנית. "אשתי הולכת וגוססת לעיני - ואף אחד אינו מוכן לעזור", טוען דוד המאמין, כי רק טיפול אצל מומחה בשווייץ יציל אותה.

ביצעו את ההוראה שניתנה להם. אלא שאפילו יועבר הכסף למשרד הבריאות, ספק אם דוד גולן יקבל ממנו אגורה אחת. מנכ"ל המשרד הוא הקובע מי זכאי להינות מכספי הקרן, וזה קבע כבר שאין סיבה שחווה גולן תנותח בחו"ל. "קיבלתי בינתיים מכתב מפרופסור ישרגיל", מספר דוד גולן, "הוא הבהיר לי שהזמן הולך וגנמר ואם אאחר את המועד לא אוכל עוד לנתח את אשתי. עכשיו אני עומד חסר אונים ואיני יודע מה לעשות ואל מי לפנות. איך אני יכול לעמוד ולראות במות אשתי מבלי לעשות דבר. אינני מבין איך חישובי יוקרה חשובים יותר מחיי אדם. אני רוצה להציל את חיי אשתי למען ילדי - ואיני יכול! אגא, עיזרו לי! הצילו אותה!"

לדוד לא היתה פרוטה, מה גם שהוא עזב את עבודתו במשרד העבודה כדי להתמסר לטיפול באשתו. הוא החל להת-רוצץ בין המוסדות והגופים השונים ב-מאמץ למצוא את הסכום שיאפשר לאשתו לחיות. קופת-החולים של ההסתדרות, בה היה מבוטח, הסכימה להשתתף בהוצאות הריפוי בחו"ל והקציבה לו סכום של 6100 ל"י. חברת אל-על אליה פנה הס-כימה להקציב לו שני כרטיסי טיסה לשווייץ, לאשתו ולו, חנינא. אולם את יתרת הכסף לא היה מסוגל לגייס. נזכר דוד גולן כי לפני כחודשיים הודיעה הארץ מסיפורה של הילדה מי אשדוד שנוקקה לטיפול רפואי בחו"ל. התרומות שאספו אז בקרן למענה, "קרן סימה", עברו ב-90 אלף ל"י את הסכום

ברירה הירדנית סטנה, שמיתת בר-זל ושלחן ישינ מהווים את אכזריות הריהוט המרכיבים שבה. מטפלת חווה גולן בשני ילדיה הרכים, יובל בן ה-5 ורונו בן השלוש וחצי. הם קוראים לה: "אמא! אמא!" אבל חווה בת ה-26 אינה שומעת אותם. גם לראותם היא יכולה רק בקושי. הטרגדיה של משפחת גולן החלה לפני כשנתיים. דוד גולן, 30, בוגר הפקולטה למדעי החברה באוניברסיטת ירושלים ור-פקיד במשרד העבודה, ורעייתו חווה, עשו כמיטב יכולתם כדי לבנות את קינם ומשפחתם. כאשר יום אחד חשה חווה באוזניה, רופא המשפחה שבדק אותה שלח אותה לרופא עצבים שקבע כי עצביה מתוחים, כנראה בגלל טירדות הטיפול בילדיה. הוא נתן לה גלולות ארגעה. אלא שהגלולות לא הועילו. מצבה של חווה הורע מיום ליום. כושר שמיעתה הלך ונחלש וכאבי הראש שלה הלכו וגברו מיום ליום. היא נשלחה לבדיקות לבית-החולים תל-השומר. שם, בתום שלושה חודשי בדיקה נקבעה אבחנה חמורה: גידול בראש. הרופאים בתל-השומר, ובראשם הפרופסור ברהם מה-מחלקה הנורוכירורגית פסקו: רק ניתוח יציל את חייה. דוד גולן נתן את הסכמתו לניתוח. הניתוח המסוכן נמשך 12 שעות, בהן פירסרה חווה בין החיים וה-מוות. אולם גם כאשר יצאה מכלל סכנה, הסתבר שהחלמחה אינה ברורה. בבדיקה התגלו בראשה עוד שני גידולים. שישה חודשים היא נשארה בבית-החולים, כי מהלכם בוצע בה ניתוח שני. היא הפכה חרשת, ראייתה הוגבלה.

כדי שתצליח להחלים ולהתגבר היה צורך לבצע ניתוח שלישי. בבדיקות ש-נערכו לה נקבע כי תוכל לעמוד בניתוח שלישי. אלא שיהיה עליה קודם להתאושש מהניתוחים הקודמים. אולם כאשר יצאה חווה גולן מתקופת ההחלמה שלה בבית-החולים הרצפלה, נאמר בכתב השיחרור שלה: "בבית-החולים תל-השומר, דוהים לעת עתה את רעיון הניתוח."

"נגד טיולים כאלה!"

ייתי דבר מה הסיבה, סיפר דוד גולן, אשר בחודשי אי-ש-פונה של אשתו נאלץ לספל בעצמו בי-לדיו. "פרופסור ברהם אמר לי: כשזה יתקוף - ננתח. הרגשתי היתה רעה, מה גם שרופאים אחרים בהם התייעצתי אמרו לי כי מצבה של חווה מסוכן. מישנה יעץ לי לפנות לפרופסור ישרגיל בציריך, ש-ניתח בזמנו את גיטה לוי מירושלים. זו שהארץ כולה תרמה כספים כדי להציל את חייה בניתוח בשווייץ. כתבתי לו מכתב וביקשתי עזרה. הוא השיב לי בנוסח: אינני יכול לספל בה כרגע. תמשיך לעבוד עם הרופאים בארץ. התחלתי לרוץ בין המומחים השונים. כולם קצרה ידם מל-הושיע. ראיתי את אשתי נגמרת מול עיני. לפני כשלושה חודשים שלחתי לפרו-פסור ישרגיל בשווייץ מכתב נוסף ובו סיכומים רפואיים. נעניתי במכתב אישי ממנו כי הוא מוכן לבצע באשתי את הניתוח ללא כל תמורה. כל מה שהיה עלי לשלם זה את דמי הכניסה לבית-החולים ודמי האישפוז אחרי-הניתוח."

שמחתו של דוד גולן על שנמצא מקור הצלה לאשתו לא היתה ממושכת. הסתבר לו כי דמי הכניסה לבית-החולים בשווייץ מסתכמים ב-12 אלף פרנקים שווייצים, וכי כל יום אישפוז בבית-החולים מחירו 250 פרנק. הסכום המינימלי שהיה דרוש לו כדי לאפשר את ניתוח אשתו תוך נסיון להציל את חיי אם ילדיו, היה 70 אלף ל"י."

קלינו בריהללב ונקי הכפיים יעסוק בי-עסקים מלוכלכים כפי שטענה הטלוויזיה. "מה היה עושה המנהל שלכם?" שאל קלינו במכתבו לטלוויזיה. "באם בדרך ער-מומית הייתי מצלם בחצר ביתו פרוצה והייתי שואל אותה בכמה אפשר לבוא עימה במגע מיני, והיא היתה עונה לי ללא בושה ופחד את המחיר ובאותו זמן היה מופיע בתמונה באקראי אחד מבני משפחתו. היה משתמע מזה כמובן שזה הוא המקום שבו אפשר להיפגש עם פרו-צות".

הערידה פגעה בפרנסה. קלינו תבע התנצלות ואף איים בהגשת תביעה-דיבה. "אני לא מוכן בשום פנים ואופן ליפול קורבן למחדלים של משרד המיסחר-ההתע-שה או האוצר, המאפשרים לספרסרים ה-אמיתיים להתקיים. כפי שראינו בשידור" אמר.

"מתשלום האגרה שלי אתם מתקיימים" הטיח בפני אנשי הטלוויזיה, "ולא ארשה להשתמש בכסף זה כנשק נגדי או נגד כל אורח חף מפשע אחר."

אלא שקלינו נלחם מלחמה אבודה. מ-רשות-השידור לא קיבל כל תשובה על מכתבו. גם לא מהנהלת הטלוויזיה. אין גם כל אפשרות משפטית לתבוע את רשות-השידור לדון או לחייב אותה לפרסם הכחשה או התנצלות.

אני לא יכול להשלים עם זה", אמר קלינו. "מצביעים עלי באצבע כעל ספרסר ואני מהווה עכשיו כחם על כל העדה." קלינו החליט לסגור את חנותו, כדי שמבקר

יורד רוקה
"מצביעים עלי באצבע!"

שי המלט בשוק השחור לא יסרדו אותו יותר. "זאת היתה פשוט עלילה שעלתה לי בפרנסתי", הסביר. השבוע החליט קלינו למכור את כל רכו-שו בארץ, לחסל את עסקיו, ולרדת עם משפחתו חזרה לאיטליה. ממנה עלה לפני שנה וחצי. "קודם אני אטהר את שמי", אמר, "ואחר-כך אעזוב את המדינה. זה לא מקום בשביל לחיות עבור האדם הקטן."

רכי"חיים

21 בנים במשפחה

חברת "רסקו" מנסה

ההיזם בנין קנדי

ובכמה שרת

באותו יום עצמו בו נוצח בדלס ש-במדינת טכסס בארצות-הברית. הנשיא ג'ון קנדי, נולד קנדי בנהריה. היו אלה דוד ומרים ביטון שהולידו את ג'ון קנדי הרך. מיד אחרי שנודע להם, זמן קצר אחרי לידת הרך, על רצח נשיא ארצות-הברית, החליטו השניים לקרוא את שמו של בנם על שם הקורבן המפורסם. קנדי הקטן לא היה בנם בכורם של בני הזוג ביטון. מסתבר כי הוא היה לא פחות מאשר ה-20 במנין הוולדות והצאצאים שהעמידו השניים. והוא לא היה גם האחרון שבהם. אחרי קנדי נולד לדוד ומרים ביטון במלל טוב, בן זכר נוסף. כקודמו נקרא אף הוא בשם אישיות מפורסמת, והוא ידוע כיום בשם משה שרת ביטון.

אחרי הבן ה-21, החליטו בני הזוג ביטון, שעלו לארץ ממרוקו בשנת 1956, (המשך בעמוד 32)